

ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Н. М. Кучер, студентка
М. П. Денисенко, д.е.н., професор
Київський національний університет технологій та дизайну

Пристосування до мінливих умов господарювання, ефективне використання ресурсів, створення умов інтенсивного розвитку та стану економічної стабільності підприємства, гарантованого захисту його ресурсів є запорукою досягнення економічної безпеки суб'єкта підприємництва.

Зростаюча взаємозумовленість і взаємозалежність динаміки інвестиційних процесів та інноваційних розробок в сучасних умовах створює передумови для формування засад економічної безпеки на засадах партнерських стосунків між державою і приватним сектором. Досягнення провідних світових держав у інноваційній сфері свідчать про те, що саме така взаємодія щодо організації й подальшої комерціалізації інновацій створює передумови для інтеграції національної економіки на світовий ринок, зміцнення конкурентоспроможності підприємств, прискорення їх розвитку.

Характерним для інвестиційно-інноваційного процесу є залучення широкого кола учасників, їх постійна співпраця і подібність інтересів. Інвестиційно-інноваційний процес має забезпечити зростання структурної цілісності та підвищення ефективності взаємодії учасників інвестиційно-інноваційної діяльності: науковців, державних представників, виробників, інвесторів і споживачів. Такий підхід стає основою забезпечення економічної безпеки підприємства, а тому має формуватися на основі управління потоками виробничих факторів, інвестиційних потоків та науково-технічних і організаційних змін.

Інвестиція (від лат. invest, вкладення коштів) – господарська операція, яка передбачає придбання основних фондів, нематеріальних активів, корпоративних прав та цінних паперів в обмін на кошти або майно. Інвестиції поділяються на капітальні, фінансові та реінвестиції.

Оцінка інвестицій – оцінка можливих майбутніх витрат і доходів, що можуть виникнути в результаті інвестицій у даний проект протягом очікуваного терміну його дії. Оцінка інвестицій включає оцінку ризиків і чутливості проекту, тобто того, в якому ступені можливі помилки в прогнозах можуть вплинути на очікувані результати за даним проектом. Така оцінка допомагає прийняти рішення про те, чи варто вкладати ресурси в такий проект.

Слово innovation (англ.) утворене з латинського "новація" (новизна, нововведення) і англійського префікса "ін", що означає "в", "введення". Отже, у перекладі з англійської "інновація" означає "введення нового, відновлення".

Інновація – це нововведення, яке пов'язане з науково-технічним прогресом (НТП) і полягає у відновленні основних фондів і технологій, в удосконалюванні управління й покращенні економічних показників підприємства.

У ринкових умовах інновації охоплюють усю економіку, включаючи продуктивні сили (засоби виробництва, навчання працівників) і виробничі відносини (форми і методи управління, поділу, спеціалізації й кооперації праці).

Відповідно до міжнародних стандартів інновація визначається як кінцевий результат інноваційної діяльності, що втілюється у вигляді нового або удосконаленого продукту, впровадженого на ринку, нового або ж удосконаленого технологічного процесу, що використовується в практичній діяльності або в новому підході до соціальних послуг.

Для ефективного впровадження інвестиційно-інноваційних процесів важливого значення набувають державні регулятори, що охоплюють елементи прямого, непрямого впливу й складові формування сприятливого

інвестиційно-інноваційного клімату та інфраструктури забезпечення досліджень і розробок.

В Україні спостерігається низький рівень інвестиційно-інноваційної діяльності. Проте, в економіці така діяльність може відігравати важливу роль, зокрема вирішувати екологічні проблеми, забезпечувати проведення

структурної перебудови і господарського піднесення регіонів та окремих видів економічної діяльності, сприяти послабленню залежності від імпорту нових технологій. У світовій практиці інновації дають найбільший економічний ефект. На сучасному вітчизняному ринку інновацій передбачається реалізація створення реальних умов для переходу на інноваційно-інвестиційну модель розвитку. Підприємства, які здійснюють таку діяльність здатні продукувати інноваційні товари та послуги. Саме на такому шляху варто активніше залучати економічні важелі впливу на оновлення виробництва, яке зможе конкурувати на світовому ринку. Сьогодні лідируючі позиції у конкурентній боротьбі повинні займати ті суб'єкти господарювання, які здатні не тільки впроваджувати інновації та інноваційні технології, а й виробляти інноваційний продукт.

На сучасному етапі розвитку економіка України потребує не тільки відтворення і відновлення основних виробничих фондів, але й їхнього якісного поліпшення, активізації як виробничих, технологічних факторів економічного розвитку, так і соціальних, наукових, організаційних, природних. Однак створити економіку високого рівня технологічного розвитку неможливо на морально застарілій виробничій базі, зношеному устаткуванні промислових підприємств і наукових центрів. Не можна без подолання стадії інвестиційного розвитку економіки перейти до інноваційного, тому що для створення нових технологій і продуктів потрібні якісно нові ресурси.

Отже, для українських підприємств потрібен інвестиційно-інноваційний шлях розвитку, відповідно до якого відбувається поетапне відновлення техніки і технологій випуску продукції з істотно поліпшеними споживчими властивостями.

Активізація інвестиційної діяльності є вагомим чинником сталого економічного розвитку України та вирішення основних соціальних завдань, підвищення рівня життя населення. При цьому особливо важливою проблемою сьогодення є удосконалення науково-методологічних основ механізму активізації інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні.